

vil vise, at det er en Skat, der i høj Grad begunstiger Husmændene, og hvis Form vil bevirke, at de større Gaardmænd, Proprietærer og Godsejere bliver mere bebyrdede. Meningen dermed er at skaaene de arbejdsskabte Værdier, særlig Bygningerne, saa meget som muligt, og da Bygningerne udgør en saa meget større Del af Ejendommens Værdi paa et Husmandsbrug end paa et Gaardmandsbrug, er Virkningen her klar nok.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente, at jeg havde en sygelig Ærgerrighed — ja, jeg tror ikke, det ærede Medlem brugte det Udtryk, men min Ærgerrighed maatte være sygelig, hvis det var saaledes — efter at knytte saa mange Skattelove til mit Navn som muligt. Nej, jeg har desværre knyttet *alt for mange* Skattelove til mit Navn i Tidens Løb. Det er aldrig glædeligt at gøre det, men det kan blive en Nødvendighed og en Nødvendighed, som en Finansminister ikke kan vige tilbage for. At jeg skulde ville foreslaa flere Skattelove end nødvendigt eller pynte mig med laante Fjer i saa Henseende — nej, en saa abnorm Tilbøjelighed har jeg ikke. Jeg overlader med stor Glæde min Forgænger Æren for den meget høje Spiritusbeskatning, den uhyre Forøgelse af Øl- og Tobaksbeskatningen, Forlystelsesskatten og alt det øvrige, jeg angriber ham ikke derfor, men overlader ham Æren. Naar jeg har optaget disse Skatter her, er det af rent praktiske Hensyn. Naar vi nu endelig skal gaa over til Skattelove, der skal gælde for længere Aaremaal, vilde det være i højeste Grad upraktisk, om man vedtog en Række Stumper og Stykker af Skattelove, Love, der f. Eks. for Spiritusskattens Vedkommende var affattet paa den Maade, at Paragraf det og det, Stykke det og det, de og de Ord ændres til det og det; det vilde ikke være muligt for Borgerne at hitte ud af det. Naar man endelig vil forlade det Forhold at give Skattelove for et Aar ad Gangen, er det dog ganske rimeligt at give dem i en saadan Form, at Borgerne kan se, hvor meget de skal betale i Skat, og at de kan faa det at se ved at undersøge en enkelt Lov. Desuden er der jo foretaget adskillige Forandringer selv i de Love, som i det væsentlige forbliver uforandrede.

Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa den Maade, hvorpaa den vedtagne Luksusskat er blevet gennemført, og mente, det var urigtigt, at Overførelse fra Kreditoplag var tilladt. Jeg kan ikke se rettere, end at den Maade, hvorpaa dette Forhold er gennemført af Toldvæsenet, er fuld-

kommen korrekt; naar man ikke udtrykkelig ophæver § 24 i Toldloven af 1908, maa man følge den. Der staar her: „Ved Varers Tilskrivning til Kreditoplaget krediteres vedkommende den Told, som gælder paa den Tid, da Afregningen med ham sker for den ham betroede Varebeholdning. Afregning sker, udenfor de almindelige Kvartalsafregninger, hver Gang Tolden for en Kreditoplagsvare forandres eller ophæves, saaledes at den Beholdning af de paagældende Varer, som forefindes ved Toldvæsenets straks efter Forandringens Ikrafttræden foretagne Eftersyn, behandles efter den nye Afgiftsbestemmelse; hvorimod den Del af de paagældende Kreditoplagsvarer, som ved Eftersyn ikke forefindes i Behold, behandles efter de ældre Afgiftsbestemmelser.“ Naar de vedkommende har taget Varer ud af den paagældende Art, og disse ikke forefindes ved det Eftersyn af Kreditoplaget, som skal finde Sted straks efter den nye Lovs Ikrafttræden, kan jeg ikke se, at Toldvæsenet efter den bestaaende Lovgivning havde nogen Ret til at forlange disse Varer efterbeskattet. Det ærede Medlem frygtede for, at der derved vilde komme en skæbnesvanger Ulighed mellem kapitalstærke Firmaer, som havde kunnet udrede hele Tolden for deres Kreditoplag paa een Gang, og andre Firmaer, som ikke kunde gøre det, men maatte lade en Del Varer, som var bestemt til Brug her i Landet, forblive i Kreditoplaget. Jeg tror, det ærede Medlem kan berolige sig i saa Henseende. Jeg har indhentet Oplysninger om dette Forhold, og efter Toldadministrationens Skøn er de Firmaer, som har ladet noget af Betydning blive i deres Kreditoplag, ikke Firmaer, som har gjort dette af Kapitalnød, men det er sket, fordi de vedkommende Varer tænkes benyttet til Genudførelse og ikke særlig er beregnet paa Afsætning her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte saa, hvorfor man skulde gennemføre denne Lov saa hurtigt, naar det ikke netop var for at værgе sig mod et saadant Forhold. Grunden til, at det var paakrævet at gennemføre Loven saa hurtigt, var særlig den, at man vilde undgaa Tilførsler fra Frihavn og Frilager af Varer, der i det væsentlige var bestemt til Transitforretning eller til udenlandsk Forretning, altsaa for at undgaa, at der nu, da der viste sig en Chance for Spekulation, overførtes Varer til Indlandet. Endvidere vilde man afværge, at det Forhold skulde indtræde, som vi kæmpede saa stærkt med i 1908, nemlig at de handlende straks gjorde store Bestillinger af disse Luksusvarer i Udlandet for at kunne faa